

Ézs 49,1-6

A Szolga fáradozása

Db., 2021. 08. 01. (v)

Ige:

Olvassuk el Ézs 49,1-6.

Folytatjuk a testben megjelent Istenről, azaz J. Kr.-ról a sorozatot. Két héttel ezelőtt is Ézsaiás prófétától olvastunk Igét, ami J. Kr.-ról mint az Úr Szolgájáról szólt. Most a Szolga, azaz J. Kr. fáradozásáról lesz szó.

1.) 3. v.: *És mondá nekem: Szolgám vagy te, Izrael, akiben én megdicsőülök.*

Kiről van itt szó? Miért nevezi Isten a Szolgáját Izraelnek? Hát nem J.

Kr. az Ő szolgája, hanem Izrael népe? De, igenis J. Kr.-t nevezi itt Izraelnek, és nem a népről van szó. Izrael ugyanis személynév: Isten elsőször Jákóbnak adta ezt a nevet, és azt jelenti, hogy Isten harcosa, és J. Kr. az Isten igazi harcosa. Olvassuk el az előző verset is: *Hasonlóvá tevő számat az éles kardhoz, keze árnyékában rejtett el engem, és fényes nyíllá tett engemet, és tegzébe zárt be engem.* Ime ilyen Isten harcosa!

J. Kr. fő harci eszköze a beszéde, a Szó, az Ige volt: *Hasonlóvá tevő számat az éles kardhoz. Jel 1:16* így mutatja be J. Kr.-t: *a szájából kétélű éles kard jó vala ki. Jel 2,16-ban* így szól a Pergámumi gyülekezethez: *Térj meg: ha pedig nem, ellened megyek hamar, és vívok azok ellen számnak kardjával.* Amikor az Úr Jézus a földön járt, Isten Igéjét hirdette. Erről azt olvassuk **Zsid 4:12** *Mert az Istennek beszéde élő és ható, és élesebb minden kétélű fegyvernél, és elhat a szívnek és léleknek, (= léleknek és szellemnek) az ízeknek és a velőknek megoszlásáig, és megítéli a gondolatokat és a szívnek indulatait. Ézs 55:11* *Így lesz az én beszédem, amely számból kimegy, nem tér hozzám üresen, hanem megcselekszi, amit akarok, és szerencsés lesz ott, ahová küldöttem.*

Ennek alapján az volt várható, hogy az Úr Jézus igehirdetése nyomán óriási változások történnek az emberi szívekben és a zsidó nép egészében. De nem ez történt! Csak kevesen hittek Benne. A nép egésze elvetette, végül megölték. Hogy van hát ez? Erről szól a következő vers:

2.) 4. v: *És én mondtam: Hiába fáradoztam, semmire és haszontalan költöttem el erőmet; de az Úrnál van ítéletem, és jutalmam Istenemnél.*

(1) *Urunk szolgálata látszólag haszontalan volt.* Úgy nézett ki, hiába

fáradozott. Míg csodákat tett, sokan követték. Mikor azonban a lényegről kezdett beszélni, hogy Ő az élet kenyere, hogy az Ő testét kell enni, és véréét kell inni, mert a nélkül nincs élete az embernek, akkor sokan megbotránkoztak, és nem jártak többé vele. Még a 12 tanítványt is megkérdezte, hogy ők is el akarnak-e menni. Mikor aztán az Urat megfeszítették, akkor a 12 is elhagyta. Sőt, még az Atya is!!! Ekkor tényleg úgy látszott, hogy földre jövedele, földi anyától születése, fáradozása, szolgálata haszontalan, hiábavaló volt!

(2) *Az Úr szolgálói a mai időben is ugyanezt élik át.* Isten hű szolgálói sokat fáradoznak, és úgy látszik, hogy hiábavalóan. Pl. Pál apostol, aki többet munkálkodott, mint a többi apostol együttvéve, élete végén kijelentette: **2Tim 1:15** *elfordultak tőlem az Ázsiabeliek mind. 2Tim 4:16* *Első védekezésem alkalmával senki sem volt mellettem, sőt mindnyájan elhagytak.* De mondhatok közelebbi példát is. Egri S. tv. is sokat munkálkodott, sok gyülekezetet látogatott, és élete végén azt mondta: Semmi látszata nincs a munkámnak. (Egyszer együtt szolgáltunk valahol, és lehetett kérdezni. Egy idősebb férfitestvérnek már a kérdéséből is látszott, hogy szinte alapvető dolgokkal nincs tisztában. Az összejövetel után Egri tv. négyesemközt azt mondta nekem: Látod, 30-40 éve ide járok Igét hirdetni, és mintha ez az idős testvér egész életében nem tanult volna semmit.)

De a saját tapasztalatom is ugyanez. Csak egy példa a sok közül: Csaknem egy éve naponta levelezek valakivel. Hallgatta az igehirdetéseket a honlapunkról. Egy idő után örültem, hogy engedelmes az Igének, és követi az Urat. Aztán kiderült, hogy visszazuhant, még mélyebbre, mint ahonnan elindult. Én is felfohászkoztam: Uram, mit tegyek? *Hiába fáradoztam, semmire és haszontalan költöttem el erőmet.* De az Úr engem is úgy biztatott, hogy majd a folytatásban is olvassuk. Új erőt kaptam, nem adtam fel, és megláthattam, hogy a munkám mégsem lett haszontalan!

(3) *de az Úrnál van ítéletem, és jutalmam Istenemnél.* Vagyis nem az számít, ami látható, vagy ahogyan emberek viselkednek, hanem Isten ítélete és jutalma.

Hogy volt ez az Úr Jézusnál?

3.) Mit olvastunk a 3. 4. és 5. vers végén? 3. v: *Szolgám vagy te, akiben én megdicsőülök. 4. v.: de az Úrnál van ítéletem, és jutalmam Istenemnél. 5. v.: Tisztelt vagyok az Úr szemeiben és erősségem az én Istenem!*

Vagyis nem a látszat számít. Az Atya tudta, mit akar, és az engedelmes Szolgálal elérte a célját. Megdicsőült Benne, és az Atya megjutalmazta.

(1) *Mi volt a célja az Atyának?* 5. v.: *hogy Jákóbot Ő hozzá megtérítem, és hogy Izrael hozzá gyűjtessék.* De hát nem tért meg Jákób, és Izrael

népe nemhogy Istenhez gyűlt volna, hanem ellenkezőleg, szétszóródott a pogány népek köze!

Éz igaz, de Istennek más terve is volt, mielőtt Izrael népét összegyűjti: **6. v.:** *Kévs az, hogy nekem szolgálj légy, a Jákób nemzetségeinek megépítésére és Izrael megszabadultjainak visszahozására: sőt a népeknek is világosságul adtalak, hogy üdvöm a föld végéig terjedjen!* Vagyis Isten minden népet üdvözíteni akart.

(2) Hogyan valósulnak meg Istennek ezek a tervei? **Előszőr a bűn kérdését** kellett megoldani, mert a bűn mindent tönkre tett. Bűnbocsánat és büntől való szabadításra volt szükség. **Máté 1:21** *nevezd Jézusnak, mert ő szabadítja meg az ő népét annak bűneiből. Vérontás nélkül nincs bűnbocsánat.* Jézusnak meg kellett halnia. Ezért vetette el Izrael népe, és adta kereszthalálra. Így a látszólagos kudarc során végezte el a legnagyobb munkát, a megváltásunkat.

Másodsor: A pogányok, a népek felé azáltal nyílt kapu, hogy a zsidók elvetették a feltámadt J. Kr.-t is, Akiről a Szt. Sz. tett bizonyosságot az apostolok által. **Apcs 13:46** *Szükséges volt, hogy előszőr nektek hirdetessék az Isten igéje; de mivelhogy ti megvetitek azt, és nem tartjátok méltóknak magatokat az örök életre, ime a pogányokhoz fordulunk. Róm 11:11b* *az ő esetük folytán lett az üdvösség a pogányoké.* Egyik oldalon újból kudarc, de a másik oldalon előrehalad Isten terve.

Harmadsor: A pogányok örömmel fogadták az Igét, és megtértek, de csak kevesen. Ma már nem kell az Ige a pogányoknak sem! Sőt azt látjuk, hogy az úgynevezett keresztény világ is teljesen szembefordult Istennel. Mintha a sok munka, amit Isten J. Kr.-ra, és az Ő szolgáira bízott, haszontalan fáradozás lenne. Mintha nagy bukás lenne, hiszen jön az Antikrisztus, és az egész világot Isten ellen lázítja. De az Őr éppen ezt használja fel arra, hogy Izraelt megtisztítsa, és a hűséges maradékok összegyűjtse, ahogy olvastuk az **5. v.-ben:** *hogy Jákóbnak Ő hozzá megtérítem, és hogy Izrael hozzá gyűjtesse.*

Végül: az ezeréves királyságban beteljesedik az, amit a **6. vers** ír: *Kévs az, hogy nekem szolgálj légy, a Jákób nemzetségeinek megépítésére és Izrael megszabadultjainak visszahozására: sőt a népeknek is világosságul adtalak, hogy üdvöm a föld végéig terjedjen!* Mert akkor a megváltott Izrael által népek térnek az Úrhoz, nemcsak egyes emberek. **Ézs 60:3** *És népek jönnek világosságodhoz.*

Ezek a tanulságunkra íráttak meg. Nemcsak azért, hogy Isten bemutassa nekünk: az Ő terve mindenképpen célhoz ér, akkor is, ha sokszor ez nem látszik. Hanem arra tanít, hogy mi, az Ő szolgálói, ne az eredményt nézzük, hanem csak végezzük a ránk bízott munkát. Arra legyen gondunk, hogy hűségesek legyünk. Akkor Isten neve megdicsőül a mi életünkben is. **1Kor 15:58** *Azért szerelmes atyámfiai erősen álljatok, mozdíthatatlanul, buzgólkodván az Úrnak dolgában mindenkor; tudván, hogy a ti munkátok nem hiábavaló az Úrban.*

Nekem ez az Ige sokszor adott biztatást, amikor úgy nézett ki, hiábavaló a szolgálatom, nincs semmi látszata. Biztat az Úr mindannyiunkat:

* Biztatja a szülőket, akik sokat fáradoznak a gyermekeik nevelésében, imádkoznak értük, és úgy néz ki, hogy semmi értelme, a serdülő korokban hátat fordítanak gyermeki hitüknek, mindennek. Kedves anyukák, apukák, nagymamák, nagyapák! Ne csüggedjünk, csak végezzük a munkát, mint ránk bízott Isten!

* Biztatja az imádkozó testvéreket, akik elcsüggednének, mert nem látják imáik eredményét. Soha nem felejttem el Szőlősi nénit, Szőlősi Eszter, Ica és Kati édesanyját, aki nem adta fel az imádkozást. Azt mondta: Ha e testben már nem érem meg, ha nem látom is meg, de bízok az Úrban, hogy imáim nem hulltak a porba, és a gyermekeim mind megtérnek.

* Biztatja a bizonyságtéveket, akik sok embernek beszéltek már Isten szeretetéről, és talán egy sem tért meg. Nem volt hiábavaló! Csak végezzék tovább!

* Biztatja azokat a testvéreket, akik gyülekezeteket vagy testvéreket látogatnak, és nem látszik az eredmény, sőt néha úgy tűnik, mintha még rosszabbra fordulna.

* Biztatja az igehirdetőket is, hogy a munkánk nem hiábavaló az Úrban!

Befejezésül Pál apostol bizonyságtételét idézem. **Olvassuk el a Fil 2:14-18** Legnagyobb szolgálatunk ebben a világban az Úr szerinti szent életünk, ami fénylik, mint a csillag. A csillagok fényét sem értékeli sokan, sőt a mai világban már legtöbbször nem is nézik, a városokban nem is látszanak a csillagok, mert elnyomják egyéb fények. De a csillagoknak ez nem számít, azok ragyognak, mert a lényükből fakad ez a feladatuk, ez a küldetésük. Pál apostol sokat fáradozott a hívőkért, és tudja, hogy itt nem is, de *majd a Krisztus napján* lehet dicsekvése. Itt az élete áldozatként ég el az Úr szolgálatban, és emiatt nem szomorú, hanem örül. Testvérek! Mi is örüljünk, ha az Úrnak szolgálhatunk! Örüljünk, akár van, akár nincs a szolgálatunknak eredménye, miközben áldozatként elégünk. Az eredmény nem a mi érdemünk, és az Úr nem az eredményt, hanem a hűségünket nézi. **Jer 5:3** *Uram! a te szemeid avagy nem a hűségre néznek-e?*

Mily dicsőséges lesz majd azt hallani: **Máté 25:21** *Jól vagyon jó és hű szolgám, kevesen voltál hű, sokra bízlak ezután; menj be a te uradnak örömébe. Ámen.*

Imádkozzunk! Mennyei Atyánk! Bűnbánattal valljuk meg, hogy olykor megkísért az eredménytelenség. El-elcsüggedünk, hogy hiába fáradozunk, és azon gondolkozunk, hogy nincs tovább értelme a szolgálatunknak. Köszönjük Igéd biztatását, hogy *buzgólkodjunk tovább a Te munkádban, tudván, hogy az nem hiábavaló.* Az eredményt Te tudod, az eredmény a Te dolgod, a miénk a hűség, amihez kérjük a Te segítségedet, Atyánk. **Ámen**

Énekeljük el a **292. sz.** éneket: *Végezd a munkát, mit rád bízott Isten...*